

Andrzej Korycki, członek legendarnego zespołu „Stare Dzwony”, od początku lat 80-tych wykonawca współczesnych piosenek żeglarskich. W świecie muzycznym zasłynął przede wszystkim jako twórca utworów: „Magda”, „Struna za struną”, „Chciałem być żeglarzem”, „Byle dalej”, „Załoga”, „Cyklady”, „Rejs tawerną”, „Plasterek cytryny i ja”.

Duet Andrzeja Koryckiego i Dominiki Żukowskiej od lat fascynuje się repertuarem trzech wybitnych postaci ballady rosyjskiej: Bułata Okudźawy, Włodzimierza Wysockiego oraz Żanny Biczewskiej, których to twórczość wyróżnia się dużą emocjonalnością oraz wymownością tekstów, które w ujmujący sposób opisują to, co w życiu często trudno wyrazić słowami...

Pasja Andrzeja Koryckiego do pieśni wspomnianych artystów zrodziła się w latach 80-tych – w czasach Festiwalu Piosenki Radzieckiej w Zielonej Górze, na którym to jego interpretacje ballad rosyjskich zostały nagrodzone Samowarem.

Podczas koncertów – zarówno po rosyjsku, jak i w polskich tłumaczeniach – duet wyśpiewuje wiele wzruszających ballad tych artystów, takich jak: „Modlitwa”, „Pożegnanie Polski”, „Aleksander Siergiejewicz Puszkina”, „Piosenka o piechocie”, „Niebieski balonik”, „Droga na Smoleńsk”, „Pieśń gruzińska”, „Ostatni trolejbus”, „Trzy miłości”, „Reinkarnacja”, „Konie”, „Włóczęga”, „О мой сынок”, „Kozacka przypowieść”, „Миленький ты мой”, „Эх загулял...”

Wykonawcy, wyśpiewując rosyjskie pieśni, zabierają publiczność w świat wspomnień i wzruszeń. Ballady te nawiązują do słowiańskiej wrażliwości i kultury, dzięki czemu mimo upływającego czasu, nie tracą na swej popularności i zawsze znajdują szeroką rzeszę odbiorców.

Andrzej Korycki i Dominika Żukowska starają się znieść klasyczny podział na artystę i widza, zdobywając kontakt z publicznością i zapraszając do wspólnego śpiewania tych znanych i lubianych utworów.